

Θάνος Καλδής

Ποίηση
και
Μυθιστορία

FYLATOS PUBLISHING

Copyright για την ελληνική έκδοση
Θάνος Καλδής
© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing,
Θεσσαλονίκη 2022

Συγγραφέας: ΘΑΝΟΣ ΚΑΛΔΗΣ

Επιμέλεια: © Fylatos Publishing

Γραφιστική επιμέλεια: Χρύσα Γκανούδη © Fylatos Publishing

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση τμήματος του παρόντος έργου για λόγους σχολιασμού ή κριτικής. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση περιορισμένων τμημάτων για επιστημονικούς λόγους, με υποχρεωτική αναγραφή του τίτλου του έργου, του συγγραφέα, του εκδότη, της σελίδας που αναδημοσιεύεται και της ημερομηνίας έκδοσης. Απαγορεύεται οποιαδήποτε διασκευή, μετάφραση και εκμετάλλευση, χωρίς αναφορά στους συντελεστές του βιβλίου και γραπτή άδεια του εκδότη και του συγγραφέα σύμφωνα με τον νόμο.

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing
e-mail. contact@fylatos.com
web: www.fylatos.com

ISBN: 978-960-658-132-8

Θάνος Καλδής

ΤΑΞΙΔΕΥΕΙΣ

και **δεν** το

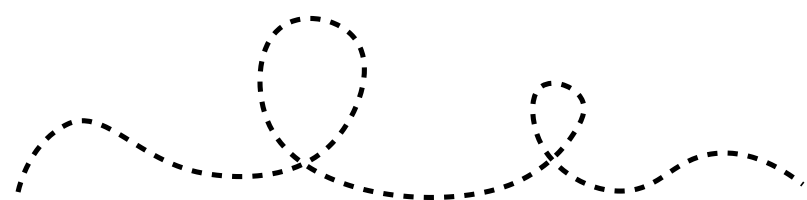
ξέρεις

Εκδόσεις Φυλάτος

Fylatos Publishing

MMXXII

*Στη Νατάσα που είναι η αδυναμία μου και
στην Κατερίνα που είναι η δύναμή μου*

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ας πούμε την αλήθεια μεταξύ μας. Έχετε αναρωτηθεί για το πώς θα άλλαζε η ζωή σας, αν είχατε μια θάλασσα από χρήματα; Και εκεί που αναρωτιέστε, έρχονται τα «χρυσά» όνειρα με βίλες, εξοχικά στη Μύκονο, πολυτελή σκάφη, υπηρετικό προσωπικό και για κάποιους που έχουν ξεφύγει τελείως από την πραγματικότητα ίσως και ένα ιδιωτικό νησί.

Προσωπικά, αντιμετώπισα τα «χρυσά» όνειρα την πρώτη φορά που έπαιξα Τζόκερ. Βγαίνοντας από το πρακτορείο είχα ήδη το ύφος πλούσιου και αμέσως σκέφτηκα πως με τα λεφτά που σίγουρα θα κέρδιζα το βράδυ της κλήρωσης, η πρώτη αγορά μου θα ήταν ένα ελικόπτερο για τις καθημερινές μετακινήσεις μου. Ύστερα, μέσα στο μυαλό μου ήρθαν οι βίλες και οι μόνιμες διακοπές σε μέρη που θα έχουν για πάντα καλοκαίρι και γαλήνια νερά για το πολυτελές σκάφος μου. Μέσα στο παραλήρημα των ονείρων μου, σκέφτηκα και τους γύρω μου, που θα βοηθούσα χαρίζοντάς τους κάποιο χρηματικό ποσό, γύρω στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ για τα πρώτα τους έξοδα.

Το βράδυ της κλήρωσης πήρα το δελτίο που είχα φυλάξει πίσω από την εικόνα της Παναγίας και καρφώθηκα στην τηλεόραση, μισή ώρα πριν, αναμένοντας με αγωνία να δείξει το κανάλι την κλήρωση. Για να αλλάξω κανάλι φυσικά ούτε συζήτηση. Με το που έγινε η κλήρωση, ξύπνησα βίαια από τα «χρυσά» μου όνειρα, καθώς τίποτα από όσα είχα ονειρευτεί δε θα γινόταν τελικά πραγματικότητα. Το πολυτελές σκάφος μου είχε μετατραπεί στη σκάφη που έπλενε τα ρούχα η γιαγιά μου και στα μέρη που είχαν πάντα καλοκαίρι, έβρεχε καταρρακτωδώς. Έτσι απλά ευχαρίστησα τον Θεό που είχα την υγεία μου και δεν ευχαρίστησα καθόλου την Παναγία που είχε για μια ολόκληρη ημέρα το δελτίο δίπλα της και δεν έκανε τίποτα.

Όλοι μας κάνουμε όνειρα και όλοι έχουμε δικαίωμα στο όνειρο. Για όσους είχαν την τύχη ή την Παναγία με το μέρος τους, φαντάζομαι ότι η ζωή τους έχει αλλάξει,

ελπίζω προς το καλύτερο. Η ζωή τους, άλλα όχι η αξία τους. Γιατί η αξία του ανθρώπου αυτοκαταργείται στιγμιαία όταν καθορίζεται από τα χρήματα.

Οι ιστορίες που ακολουθούν περιγράφουν το ταξίδι ενός χαρτονομίσματος, μικρής αξίας μόλις πέντε ευρώ, το οποίο επηρεάζει τις ζωές των προσώπων που το αποκτούν. Μπορεί οι ανθρώπινες ανάγκες να έχουν αγοραστική αξία αλλά το ταξίδι της ζωής μας, δεν πουλιέται σε κανένα ράφι και παραμένει ανεκτίμητο, αρκεί να το αντιληφθούμε έγκαιρα.

ΑΡΧΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ

Αχ, καλοκαιράκι! Για τη συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων είναι η πιο όμορφη εποχή. Ύστερα από το κρύο και τις βροχές του χειμώνα που μας ντύνουν με βαριά μουντά ρούχα μπας και γλιτώσουμε από τη γρίπη, και ύστερα από τους ανοιξιάτικους μήνες, που στολίζουν τη φύση με κάθε λογής χρώμα και τους ανθρώπους με κάθε λογής αλλεργίες και ιώσεις, έρχεται επιτέλους το πολυπόθητο καλοκαιράκι. Πολύχρωμο και ηλιόλουστο, με όλα τα νησιά της Ελλάδας και τους υπόλοιπους επίγειους παραδείσους ανά την Ελλάδα να υπόσχονται δροσερές παραλίες, διασκέδαση και νύχτες κάτω από το δικό τους ολόγιομο ρομαντικό φεγγάρι.

Σχεδόν από τον πρώτο μήνα της άνοιξης σχεδιάζουμε την απόδραση από την πόλη. Εάν υπάρχει εξοχικό τα πράγματα είναι απλά, αφού δεν υπάρχει το δίλημμα του προορισμού. Άρα φροντίζεις μόνο για δύο πράγματα, να έχεις το απαραίτητο ποσό και την υπομονή να πληρώνεις τα αμέτρητα διόδια και να ετοιμάσεις το μέσο μεταφοράς αφού πρώτα φροντίσεις να το φορτώσεις σαν γαϊδούρι με τα μισά πράγματα της κύριας κατοικίας σου. Σαν βγεις στον πηγαιμό για το εξοχικό και δεν τραβάει το αυτοκίνητο στην ανηφόρα, δε φταίει η ποιότητα της βενζίνης, να το ξέρεις.

Εάν δεν υπάρχει εξοχικό ή απλά θέλεις να δεις και κάποιο άλλο μέρος της Ελλάδας βρε αδερφέ, εκεί που δε σε ξέρει η θεία Ευδοκία και κάθε φορά που σε βλέπει σε «μετράει» πόσο και αν πάχυνες, τότε τα πράγματα γίνονται πιο πολύπλοκα. Η επιλογή προορισμού νομίζεις ότι είναι εύκολη, αλλά δεν είναι. Κάποιος από την παρέα πετάγεται και προτείνει να πάμε στη Σαντορίνη και αμέσως μετά, ακούγεται κάποιος άλλος να λέει πως έχει πάει εκεί, οπότε χάνετε μια ώρα να σου λέει πώς είναι η Σαντορίνη που δε θα δεις τελικά φέτος το καλοκαίρι. Και όταν ξεμπερδέψεις με τον προορισμό, αρχίζει η επιλογή ξενοδοχείου. Μπαίνεις στα sites και αρχίζεις την αναζήτηση για ατελείωτες ώρες και μέρες, με την τιμή πάντα

κατά φθίνουσα σειρά. Όταν συγκεντρώσεις το μέγεθος του προϋπολογισμού που απαιτείται μαζί με τα μεταφορικά, καράβι και αυτοκίνητο συνήθως, και ανακοινώσεις το ποσό, τότε ακούγεται δειλά δειλά και κάποιος από την παρέα που τόση ώρα δε μίλαγε. «Μήπως να πάμε κάπου αλλού;» και η διαδικασία ξεκινάει από την αρχή. Και κάπως έτσι ξεκινάμε...

Οι ζεστές ημέρες του καλοκαιριού στα τέλη του Ιουλίου έχουν εμφανιστεί και με το θερμόμετρο να αγγίζει τους σαράντα βαθμούς Κελσίου, η μόνη σωτηρία είναι οι δροσερές παραλίες που γεμίζουν ασφυκτικά από ανθρώπους. Γι' αυτούς που οι καυτές ημέρες συμπίπτουν με την περίοδο της καλοκαιρινής τους άδειας, είναι ότι καλύτερο.

Έτσι και η Ελένη αποφάσισε με τη φίλη της, τη Δώρα, να περάσουν όλη την υπόλοιπη ημέρα και νύχτα στην παραλία. Εδώ και μια εβδομάδα βρίσκονται για διακοπές στην πανέμορφη Πύλο, με το όμορφο γραφικό της λιμάνι, τα αμφιθεατρικά χτισμένα σπίτια της και τη Σφακτηρία να σε μαγεύει κοιτάζοντάς την από ψηλά. Είχαν εξερευνήσει όλες τις παραλίες της ευρύτερης περιοχής, μα η επίσημη αγαπημένη τους είχε γίνει η παραλία της Βοϊδοκοιλιάς. Όσο άτυχη είναι αυτή η παραλία με το όνομά της, άλλο τόσο όμορφη παραμένει. Ένας πανέμορφος κόλπος στα βόρεια της Πύλου, με χρυσαφένια άμμο, γαλανά βελούδινα νερά και τη σπηλιά του Νέστορα να κρέμεται στο απέναντι βουναλάκι με θέα το Ιόνιο πέλαγος.

Η Ελένη είναι μια γυναίκα είκοσι εννιά χρονών, ξανθιά λυγρόκορμη με καστανά μάτια, που στο πέρασμά της κανείς άντρας δεν μπορεί παρά να μείνει με το στόμα ανοιχτό. Είναι ένας βαθιά συναισθηματικός άνθρωπος που δίνεται και ερωτεύεται απόλυτα τον άντρα που επιλέγει, λειτουργώντας καθαρά εγκεφαλικά, όπως σχεδόν όλες οι γυναίκες. Όμως οι επιλογές της στους άντρες ήταν και είναι συνεχώς άστοχες, καθώς οι περισσότεροι από αυτούς λειτουργούν με το κεφάλι μεν, αλλά με ανεγκέφαλο τρόπο δε. Έτσι συχνά απογοητεύεται, αλλά η φίλη της η Δώρα καταφέρνει πάντα να τη συνεφέρει, με τον δικό της

μοναδικό τρόπο. Οι άντρες γι' αυτήν είναι σαν τα δώρα, και όσα περισσότερα δώρα ανοίγει τόσο πιο χαρούμενη είναι γιατί, στην τελική, όπως ισχυρίζεται «το μοναδικό πράγμα που αξίζει από αυτά τα δώρα είναι το περιτύλιγμα, το υπόλοιπο είναι για πέταμα».

Η Ελένη αν και συχνά αποδεχόταν τη γνώμη της Δώρας για τους άντρες, ουσιαστικά ποτέ δεν την εφάρμοσε. Μέχρι τα εικοσιπέντε της χρόνια αφιερώθηκε στις σπουδές της και μέσα από αυτές γνώρισε και τη Δώρα. Ύστερα από έναν χρόνο ήρθε ξαφνικά στη ζωή της ένας ρομαντικός μελαχρινός άντρας, ο Χάρης. Για δύομισι χρόνια ήταν ο απόλυτος άντρας για την Ελένη και όλα έδειχναν ότι ο έρωτάς τους θα ολοκληρωνόταν μ' έναν γάμο. Της είχε χαρίσει καλοκαιρινές βαρκάδες, βιολιά που έπαιζαν μόνο γι' αυτούς σε μια ερημική παραλία και ένα σωρό ρομαντικά πράγματα που άγγιζαν τη ρομαντική πλευρά της Ελένης. Ένωθε τη σιγουριά και την αυτοπεποίθηση με αυτόν τον άντρα και υπήρχε μια απίστευτη χημεία μεταξύ τους, σε ένα διαφορετικό και ανώτερο επίπεδο επικοινωνίας. Κάθε βράδυ μιλούσαν ώρες για διάφορα πράγματα που τους απασχολούσαν, είτε από το τηλέφωνο είτε από κοντά. Ωσπου ένα βράδυ που οι φωνές τους έσμιγαν με ερωτόλογα σε μια παγωμένη τηλεφωνική γραμμή -και πάνω που ο Χάρης τη ρωτούσε «τι είσαι εσύ για μένα;» και εκείνη απαντούσε «είμαι η αγαπούλα σου»- ακούστηκε ξαφνικά από την άλλη γραμμή του τηλεφώνου η γυναίκα του Χάρη να φωνάζει: «Μια τσούλα είσαι που πάει να μου χαλάσει το σπίτι!»

Έτσι, ο χωρισμός και η απογοήτευση για το αντρικό φύλο την οδήγησε αυτό το καλοκαίρι στην Πύλο, μη χάνοντας την ελπίδα μέσα της ότι κάτι καλό θα της συμβεί. Είχε περάσει όμως κιόλας μια εβδομάδα και κανείς από τους άντρες που έβλεπε δεν τη συγκινούσε, σε αντίθεση με τη Δώρα βέβαια, που τη συγκινούσαν όλοι και κάθε βράδυ κοιμόταν και σε διαφορετικό δωμάτιο ξενοδοχείου αφήνοντας την Ελένη μόνη της.

«Εντάξει, εδώ και μια εβδομάδα σ' έχω αφήσει μόνη. Σήμερα θα είμαστε οι δύο μας, στο υπόσχομαι» αποκρίθηκε η Δώρα...

Έτσι, αποφάσισαν να πάρουν τη σκηνή τους και να κοιμηθούν στην παραλία μόνες τους μακριά από τους άντρες της Δώρας, έστω και για ένα βράδυ. Καθώς βράδιασε συνειδητοποίησαν ότι είχαν και άλλοι την ίδια ιδέα, καθώς δίπλα από τη δική τους σκηνή στήνονταν ήδη άλλες δύο. Οι δύο φίλες δεν έδωσαν σημασία και έμειναν μέσα στη σκηνή τους. Η βραδιά θα ήταν δική τους. Άνοιξαν ένα μπουκάλι κρασί και άρχισαν να θυμούνται τα παλιά και να γελούν. Κατά τις δύο τα μεσάνυχτα η Δώρα δεν άντεξε άλλο και αποκοιμήθηκε καθώς άκουγε για μια ακόμη φορά την Ελένη να παραπονιέται ότι, τη σημερινή εποχή, έχουν χαθεί οι αληθινοί ρομαντικοί άντρες. Όταν κατάλαβε ότι μιλάει μόνη της, σκέπασε τη φίλη της και έπεσε και αυτή για ύπνο.

Η Βοϊδοκοιλιά όσο ήσυχη και αν είναι στο φως της ημέρας, το βράδυ αγριεύει. Και ο λόγος; Εκατομμύρια εναέριες μονομαχίες από κουνούπια. Η Ελένη χτυπιόταν, από τη μια για να διώξει τα κουνούπια και από την άλλη για την αναισθησία της φίλης της που δεν καταλάβαινε τίποτα και συνέχιζε τον βαθύ της ύπνο. Άνοιξε το φερμουάρ της σκηνής και βγήκε έξω στην παραλία. Κάθισε κάτω στην άμμο ξύνοντας τα πόδια της από τα τσιμπήματα, ενώ ταυτόχρονα άκουγε στη διπλανή σκηνή ερωτικά μουγκανητά, όταν ξαφνικά μια αντρική φωνή ακούστηκε πίσω της.

«Εύνεστε και εσείς;»

«Ορίστε;» απάντησε η Ελένη γυρίζοντας προς το μέρος της φωνής.

«Συγγνώμη, δεν ήθελα να σας τρομάξω. Με λένε Κώστα και μένω στη διπλανή σκηνή. Σας είδα που ξύνεστε και...»

«Είναι να μην ξύνομαι με τόσα κουνούπια εδώ πέρα;»

«Πράγματι, κανονικά αυτήν την παραλία θα έπρεπε να τη λένε Κουνουποκοιλιά και όχι Βοϊδοκοιλιά, δεν έχω δει βόδια πουθενά».

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Θάνος Καλδής γεννήθηκε στην Αθήνα τον Δεκέμβριο του 1973. Κατάγεται από την Πύλο Μεσσηνίας και επέλεξε η πρώτη συγγραφική του δουλειά, που κάνει γνωστή στο ευρύτερο κοινό, να ξεκινήσει από τον τόπο καταγωγής του. Ζει και εργάζεται για πάνω από οκτώ χρόνια πλέον στο εξωτερικό, και η συγγραφή αποτελεί ένα από τα αγαπημένα του μέσα για να ταξιδεύει.

Το χρήμα πάντα αποτελούσε
κινητήριο δύναμη επηρεάζοντας
καθοριστικά τις ζωές των ανθρώπων.
Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και με
τους πρωταγωνιστές των ιστοριών
του παρόντος βιβλίου, όμως
με έναν πιο παράδοξο τρόπο.
Κοινός παρονομαστής στις ζωές των
ηρώων μας είναι ένα χαρτονόμισμα
των πέντε ευρώ, το οποίο από λάθος
φεύγει από τα χέρια του κατόχου
του και ξεκινά ένα μακρινό ταξίδι
ανατρέποντας τα δεδομένα της ζωής
όποιου το αποκτά.

Τι μυστικό κρύβεται πάνω σε αυτό
το χαρτονόμισμα; Θα καταφέρει να
φτάσει στον προορισμό του;
Ένα διασκεδαστικό μυθιστόρημα
είναι εδώ για να σας συνεπάρει.

ISBN 978-960-658-132-8

www.fylatos.com